

Sygn. akt VII U 324/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 sierpnia 2016r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: Urszula Kalinowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 lipca 2016r. w Warszawie

sprawy A. K. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, Fundusz Pracy i ubezpieczenie zdrowotne

na skutek odwołania A. K. (1)

od decyzji (...) Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 6 grudnia 2013r., znak: (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że nie stwierdza na koncie A. K. (1) zaległości ustalonych zaskarżoną decyzją;
2. wniosek A. K. (1) o zwrot kwoty nienależnie uzyskanej w wyniku egzekucji przekazuje do rozpatrzenia Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z..

UZASADNIENIE

W dniu 13 stycznia 2014r. **A. K. (1)** złożyła

za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odwołanie

od decyzji z dnia 6 grudnia 2013r., nr (...), którą organ rentowy stwierdził na jej koncie istnienie zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za lata 1999 - 2000. Ubezpieczona zakwestionowała prawidłowość wyliczeń wysokości zadłużenia i wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez zobowiązanie organu rentowego do dokonania prawidłowych wyliczeń ogólnego i całościowego zadłużenia. Ponadto domagała się natychmiastowego wstrzymania postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko niej przez Dyrektora Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na podstawie stanu dokumentacji zewidencjonowanej w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS na dzień 4 marca 2010r.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona w sposób obszerny przedstawiła swoje stanowisko w sprawie, z uwzględnieniem poszczególnych etapów postępowania wyjaśniającego toczącego się przed Zakładem Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w Z. w sprawie ustalenia jej zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek. W pierwszej kolejności podniosła zarzut naruszenia przez organ rentowy art. 34 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez niezapewnienie

rzetelności i kompletności informacji gromadzonych na kontach płatników składek w sposób uregulowany w tej ustawie. Powyższy zarzut ubezpieczona oparła na okoliczności prowadzenia przez organ rentowy dwóch osobnych kont, na których zamieszczano informacje o stanie należności i wskazała, że mimo zakończenia procesu scalania kont na dzień 8 grudnia 2010r., organ rentowy w zaskarżonej decyzji błędnie rozliczył konto w zakresie składek na ubezpieczenia za poszczególne okresy w latach 1999-2003, a w konsekwencji w sposób nieprawidłowy ustalił kwotę zadłużenia ubezpieczonej w wysokości 5.549,12 zł wraz z odsetkami oraz kosztami egzekucyjnymi. Ubezpieczona zaznaczyła, że wymagalne kwoty składek za powyższy okres zapłaciła, w wyniku czego według stanu dokumentacji na dzień 4 marca 2010r. powstała nadwyżka. Dla poparcia wskazanej tezy ubezpieczona przedstawiła rozliczenie z uwzględnieniem dokonanych przez siebie wpłat. Ponadto, zdaniem ubezpieczonej, nieprawidłowe prowadzenie dla niej dwóch osobnych kont doprowadziło do przekazania przez organ rentowy składek w wysokości 3.152,02 zł do Otwartego Funduszu Emerytalnego – mimo, iż ubezpieczona nie figurowała w Centralnym Rejestrze Ubezpieczonych i w związku z tym nie była osobą objętą obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym, co stwierdzono w prawomocnym wyroku Sądu Rejonowego w Katowicach z 18 stycznia 2002r. w sprawie o sygn. akt VII P 3100/00 – oraz sporządzenia z urzędu 35 sztuk wadliwej dokumentacji ubezpieczonej (...), obejmującej okres od stycznia 1999r. do lutego 2003r.

Ubezpieczona zakwestionowała również wszczęcie przez organ rentowy postępowania egzekucyjnego na podstawie dwóch decyzji z dnia 2 czerwca 2008r. nr (...) i nr (...). Decyzje te, jak wskazała, były decyzjami informującymi odpowiednio o podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe i zdrowotne oraz o kwocie należnych składek na Fundusz Pracy za okres od lutego 2000r. do lutego 2003r. i jako takie nie były decyzjami wymiarowymi ustalającymi wysokość zaległości w opłacaniu składek. Ponadto ubezpieczona wskazała, że decyzje te zostały doręczone z naruszeniem art. 44 k.p.a. oraz art. 40 § 2 k.p.a., gdyż do kontaktów z organem rentowym ustanowiła pełnomocnika, który to fakt organ rentowy zignorował. W ocenie ubezpieczonej podstawą egzekucji wobec nieuregulowania należności składkowych przez płatnika może być tylko decyzja ustalająca wysokość ewentualnego zadłużenia za każdy okres rozliczeniowy, a postępowanie egzekucyjne prowadzone w oparciu o wskazanie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy bez określenia wysokości zaległości w opłacaniu składek, stanowi rażące naruszenie prawa przez organ rentowy oraz działanie na szkodę ubezpieczonej (odwołanie z dnia 4 stycznia 2014r., k. 2 – 8 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 6 lutego 2014r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.** wniósł o oddalenie odwołania A. K. (1).

Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie organ rentowy wskazał, iż w jego ocenie odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie. Zaskarżona decyzja określa stan rozliczeń należności dokonany w dniu 6 grudnia 2013r. na podstawie zaewidencjonowanych w systemie informatycznym ZUS danych z wypełnionych i przekazanych przez płatnika składek dokumentów rozliczeniowych, jak też wpłat, które zostały zidentyfikowane i zaewidencjonowane na koncie rozliczeniowym na dzień 4 marca 2010r. Dokonując rozliczenia konta ubezpieczonej, zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczenia składek, do których poboru jest zobowiązany ZUS, organ rentowy stwierdził zaległości w regulowaniu składek według stanu dokumentacji na dzień 4 marca 2010r. Organ rentowy zaznaczył, że rozliczenie, na podstawie którego wydano zaskarżoną decyzję nie uwzględnia dokumentacji oraz wpłat, które wpłynęły po dniu 4 marca 2010r., jak również należności spornych na dzień 4 marca 2010r. wynikających z decyzji nr (...) z dnia 17 grudnia 2008r. co wynika z faktu, iż decyzja ta została wydana zgodnie z zakresem rozliczenia wskazanym przez stronę we wniosku z dnia 18 marca 2011r.

Odnosząc się do zarzutów związanych z nieskutecznością doręczania decyzji ubezpieczonej organ rentowy zaznaczył, że pełnomocnik ubezpieczonej nie przedłożył dowodu złożenia do ZUS pełnomocnictwa udzielonego przez ubezpieczoną. Pełnomocnictwo udzielone B. G. zostało dostarczone do ZUS po wydaniu decyzji nr (...) z dnia 17 grudnia 2008r. stwierdzającej podleganie obowiązkowo ubezpieczeniom z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności oraz decyzji z dnia 2 czerwca 2008r.: nr (...), ustalającej obowiązek opłacenia składek na Fundusz

Pracy, nr (...), ustalającej wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej oraz decyzji nr (...) ustalającej wysokość składek na Fundusz Pracy. Decyzje te zostały wystawione w procesie scalenia kont ubezpieczonej, co miało miejsce w dniu 8 lutego 2007r.

Organ rentowy podniósł również, że wysuwanie przez ubezpieczoną zarzutów wobec postępowania egzekucyjnego jest nieskuteczne, gdyż czynności związane z postępowaniem egzekucyjnym odbywają się w oparciu o ustawę o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, tj. w ramach postępowania administracyjnego weryfikowanego przed sądami administracyjnymi. Za niezasadny organ rentowy uznał również wniosek o zwrot wraz z odsetkami kwot uzyskanych przez organ rentowy w prowadzonym postępowaniu egzekucyjnym (odpowiedź na odwołanie z dnia 6 lutego 2014 roku, k. 31 – 33 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona A. K. (1) w okresie od 18 września 1997r.

do 31 stycznia 2011r. prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w B. (zaświadczenie o wpisie do EWG nr (...), k. 1 a.r., decyzja ws. wykreślenia działalności z EWG nr ewid. H. (...), k. 267 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych do dnia 8 lutego 2007r. prowadził dla ubezpieczonej dwa konta: jedno na nazwisko A. G. (1) oraz jedno na nazwisko A. K. (1). Przyczyną tej sytuacji była zmiana nazwiska oraz zgłoszenie tej zmiany przez płatnika składek z podaniem osobno dwóch nazwisk (panieńskiego i po mężu). Po uzyskaniu przez organ rentowy informacji o tej okoliczności w dniu 8 lutego 2007r. doszło do scalenia kont ubezpieczonej. W efekcie powyższego dokumentacja zgłoszeniowa i rozliczeniowa została przeniesiona na jedno konto, prowadzone dla nazwiska A. K. (1) (wydruki z kont ubezpieczonej, k. 249-251 a.s. akta rentowe tom II – akta składkowe ubezpieczonej).

W sierpniu 2007r. wszczęto procedurę reklamacji dotyczącą informacji o składkach zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonej. W związku z powyższym w dniu 31 sierpnia 2007r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wpłynęło zlecenie przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego z płatnikiem składek A. K. (1). Reklamacja dotyczyła okresów rozliczeniowych: luty 2000r. – październik 2001r., marzec 2002r. – kwiecień 2002r. oraz luty 2003r. (pismo w sprawie przekazania z 12.09.2007r., k. 6 a.r., zlecenie przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego, k. 7 a.r., zawiadomienie o postępowaniu wyjaśniającym, k. 11 a.r.).

Z uwagi na konieczność ustalenia okresu podlegania ubezpieczeniom z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności oraz w związku z brakiem w Kompleksowym Systemie Informatycznym (...) dokumentacji zgłoszeniowej (...), (...) oraz deklaracji rozliczeniowych za okres od lutego 2000r. do października 2001r., od marca 2002r. do kwietnia 2002r. i za miesiąc luty 2003r., w dniu 25 września 2007r. do A. K. (1) skierowano pismo z prośbą o nawiązanie kontaktu telefonicznego w terminie 3 dni w celu udzielenia wyjaśnień. Pismo zostało nadane na adres ubezpieczonej, ale pozostało bez odpowiedzi (pismo ZUS z 25.09.2007r., k. 11 a.r.).

W dniu 25 października 2007r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych ponownie skierował do ubezpieczonej pismo z prośbą o nawiązanie kontaktu telefonicznego w terminie 3 dni w celu udzielenia wyjaśnień. Ubezpieczona odebrała je w dniu 29 października 2007r., a w dniu 7 listopada 2007r. do organu rentowego wpłynęła deklaracja rozliczeniowa (...) oraz umowy zlecenia (pismo ZUS z 25.10.2007r., k. 16 a.r., (...), k. 17 a.r., umowy zlecenia, k. 18 - 19 a.r.). W

W dniu 22 listopada 2007r. organ rentowy skierował do ubezpieczonej ponaglenie do stawienia się w Inspektoracie w T. w terminie 3 dni celem złożenia wyjaśnień i brakującej dokumentacji. Ubezpieczona otrzymała je w dniu 11 grudnia 2007r. (ponaglenie z 22.11.2007r., k. 20 a.r., zwrotne potwierdzenia odbioru, k. 16a i 20a a.r.). W odpowiedzi, pismem z dnia 14 grudnia 2007r. B. G., ojciec ubezpieczonej, poinformował Zakład Ubezpieczeń Społecznych, że uzupełnienie

wskazanych przez organ rentowy braków w dokumentacji będzie możliwe w terminie po 15 stycznia 2008r. (pismo B. G. z 14.012.2007r. k. 21 a.r.).

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. w dniu 17 marca 2008r. wydał w sprawie A. K. (1):

a) decyzję nr (...), w której stwierdził, że ubezpieczona jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu oraz wypadkowemu w okresach od 1 stycznia 1999r.

do 31 października 2001r. oraz od 1 października 2002r. do 28 lutego 2003r. (decyzja (...) nr (...), k. 26 a.r.);

b) decyzję nr (...), w której stwierdził, że ubezpieczona jako płatnik składek jest zobowiązana do opłacenia składek na Fundusz Pracy z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej (decyzja (...) nr (...), k. 27 a.r.).

Od powyższych decyzji ubezpieczona odwołała się do Sądu Okręgowego w Katowicach, który nadał sprawie sygnaturę akt XI U 339/09 (okoliczność bezsporna).

W związku z powyższymi decyzjami z dnia 17 marca 2008r., w dniu 2 czerwca 2008r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wydał w sprawie A. K. (1) kolejne decyzje:

a) nr (...), w której stwierdził, że podstawa wymiaru składek ubezpieczonej jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ubezpieczenie wypadkowe oraz ubezpieczenie zdrowotne wynosi:

- w miesiącu lutym 2000r. – 1.028,40 zł,
- w okresie od marca do maja 2000r. – 1.113,79 zł,
- w okresie od czerwca do sierpnia 2000r. – 1.121,19 zł,
- w okresie od września do listopada 2000r. – 1.121,87 zł,
- w okresie od grudnia 2000r. do lutego 2001r. – 1.143,46 zł,
- w okresie od marca do maja 2001r. – 1.231,04 zł,
- w okresie od czerwca do sierpnia 2001r. – 1.226,13 zł,
- w okresie od września do października 2001r. – 1.204,15 zł,
- w okresie od października do listopada 2002r. – 1.237,17 zł,
- w okresie od grudnia 2002r. do lutego 2003r. – 1.257,49 zł;

b) nr (...), w której stwierdził, że dla ubezpieczonej jako płatnika składek kwota należnych składek na Fundusz Pracy wynosi:

- za miesiącu lutym 2000r. – 25,20 zł,
- za okres od marca do maja 2000r. – 27,29 zł,
- za okres od czerwca do sierpnia 2000r. – 27,47 zł,
- za okres od września do listopada 2000r. – 27,49 zł,

- za okres od grudnia 2000r. do lutego 2001r. – 28,01 zł,
- za okres od marca do maja 2001r. – 30,16 zł,
- za okres od czerwca do sierpnia 2001r. – 30,04 zł,
- za okres od września do października 2001r. – 29,50 zł,
- za okres od października do listopada 2002r. – 30,31 zł,
- za okres od grudnia 2002r. do lutego 2003r. – 30,81 zł.

W obu decyzjach organ rentowy wskazał, że ubezpieczona jest zobowiązana do wpłaty kwoty składek z należnymi odsetkami naliczonymi we własnym zakresie, na właściwe rachunki Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji (decyzja (...) nr (...), k. 31-32 a.r., decyzja (...) nr (...), k. 33 a.r.).

Wskazane decyzje z dnia 2 czerwca 2008r. zostały uznane za doręczone zgodnie z art. 44 k.p.a. (notatka urzędowa z dnia 4 sierpnia 2008r., k. 40 a.r.).

W dniu 4 lipca 2008r. wpłynęło do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych pełnomocnictwo, w którym A. K. (1) upoważniła swojego ojca B. G. do występowania w jej imieniu i reprezentowania jej przed wszystkimi organami państwowymi, w tym organem rentowym (pełnomocnictwo z dnia 20 maja 2008r., k. 35 a.r.).

Pismem z dnia 5 listopada 2008r. organ rentowy poinformował pełnomocnika ubezpieczonej, że na podstawie prawomocnych decyzji z dnia 17 marca 2008r. oraz z dnia 2 czerwca 2008r. została sporządzona dokumentacja ubezpieczeniowa z urzędu – (...) w ilości 40 sztuk, (...) w ilości 4 sztuk, (...), (...), (...) w ilości 2 sztuk i (...) w ilości 2 sztuk (pismo z dnia 05.11.2008r., k. 41 a.r., pismo z dnia 06.11.2008r., k. 42 a.r., notatka z dnia 05.11.2008r., k. 43 a.r.).

W dniu 17 grudnia 2008r. została wydana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. decyzja nr (...), w której organ rentowy ustalił stan zaległości ubezpieczonej za okres od listopada 2001r. do marca 2003r. Została ona odebrana w dniu 16 stycznia 2009r. (decyzja ZUS z dnia 17.12.2008r., k. 44 a.r., zwrotne potwierdzenie odbioru, k. 44a a.r.). W dniu 13 lutego 2009r. wpłynęło od niej odwołanie, które rozpatrywał Sąd Okręgowy w Katowicach w sprawie oznaczonej sygnaturą XI U 339/09. Ostatecznie odwołanie od wskazanej decyzji i pozostałych rozpatrywanych w tej sprawie zostało prawomocnie oddalone (odwołanie z dnia 13.02.2009r., k. 52 – 53 a.r., pismo organu rentowego z dnia 24.05.2016r., k. 326).

Dokonane na podstawie wydanych decyzji z dnia 2 czerwca 2008r. rozliczenie stanu konta ubezpieczonej stanowiło podstawę do wystawienia tytułów wykonawczych, na podstawie których w dniu 22 stycznia 2009r. nastąpiło wszczęcie wobec płatnika egzekucji zaległych składek na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy (okoliczność bezsporna, opis sprawy z dnia 30.05.2012r., a.r.).

W dniu 21 marca 2011r. wpłynął do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wniosek pełnomocnika płatnika z dnia 18 marca 2011r. o wstrzymanie postępowania egzekucyjnego oraz o wydanie decyzji ustalającej stan zaległości w opłatach składek lub nadwyżek składek wpłaconych przez ubezpieczoną na ubezpieczenie społeczne od 1999r. do 2003r., które według dokumentacji zewidencjonowanej w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS istniały na dzień 4 marca 2010r. i figurowały na koncie A. K. (1) oraz według (...) nie były objęte sporem przed Sądem Okręgowym w Katowicach sygn. akt XI U 399/09 (dokumentacja załączona do akt rentowych – okoliczność bezsporna).

W dniu 14 maja 2012r. pełnomocnik ubezpieczonej złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. Inspektorat w T.,

w terminie dwóch miesięcy od zgłoszonego w dniu 21 marca 2011r. wniosku, decyzji ustalającej stan zaległości w opłatach składek lub nadwyżek składek wpłaconych przez ubezpieczoną na ubezpieczenia społeczne za lata 1999-2003, które według stanu dokumentacji zewidencjonowanej w Kompleksowym Systemie Informacyjnym ZUS zaistniały na dzień 4 marca 2010r. (odwołanie, k. 2-6 a.s., sygn. akt VII U 1267/12).

Wyrokiem z dnia 18 lipca 2013r. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zobowiązał Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. do wydania decyzji w przedmiocie ustalenia stanu zaległości A. K. (1) w opłatach składek lub nadwyżek składek na ubezpieczenie społeczne za lata 1999-2003, w terminie 30 dni (wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z 18.07.2013r. wraz z uzasadnieniem, k. 91-99 a.s. o sygn. VII U 1267/12).

Wykonując powyższy wyrok Sądu Okręgowego Warszawa-Praga Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. wydał w dniu 6 grudnia 2013r. decyzję nr (...), w której stwierdził zaległość w opłacie składek według dokumentacji na dzień 4 marca 2010r. w podziale na:

- ubezpieczenia społeczne – za sierpień 2000r., okres od lutego 2001r. do października 2001r., od października 2002r. do lutego 2003r. w wysokości: 5.549,12 zł należności głównej, powiększonej o kwoty 6.470,00 zł tytułem odsetek liczonych na dzień 4 marca 2010r. oraz 560,40 zł tytułem kosztów egzekucyjnych;

- ubezpieczenie zdrowotne – za okres od stycznia 2001r. do marca 2001r. i od maja 2001r. do października 2001r. w wysokości: 815,06 zł tytułem należności głównej, powiększonej o kwotę 1.089,00 zł tytułem odsetek liczonych na dzień 4 marca 2010r. oraz 90,50 zł kosztów egzekucyjnych;

- Fundusz Pracy – za okres od sierpnia 2000r. do kwietnia 2001r., od czerwca 2001r. do października 2001r. oraz od października 2002r. do lutego 2003r. wysokości 534,96 zł tytułem należności głównej, powiększonej o kwotę 684,00 zł tytułem odsetek liczonych na dzień 4 marca 2010r. oraz 72,50 zł kosztów egzekucyjnych (decyzja ZUS z dnia 06.12.2013r., nr (...) – nienumerowana karta a.r.).

Faktycznie jednak A. K. (1) w okresach wskazanych w w/w decyzji dokonywała wpłat należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne. Wpłaty, których dokonywała, kształtowały się następująco:

Na ubezpieczenie zdrowotne:

| Okres | Kwota składki | Data wpłaty | Wpłata rozliczona na okres | Kwota wpłaty | Wpłata na należność główną | Wpłata na odsetki |
|-----------|---------------|--------------|----------------------------|--------------|----------------------------|-------------------|
| 01-1999r. | 56,20 zł | 16.08.1999r. | 01-1999r. | 181,56 zł | 56,20 zł | 9,70 zł |
| 02-1999r. | 56,20 zł | 18.08.1999r. | 02-1999r. | 181,56 zł | 41,94 zł | 6,10 zł |
| | | 10.09.1999r. | 02-1999r. | 199,00 zł | 14,26 zł | 2,40 zł |
| 03-1999r. | 60,52 zł | 16.08.1999r. | 03-1999r. | 161,56 zł | 60,52 zł | 7,10 zł |
| 04-1999r. | 60,52 zł | 10.09.1999r. | 04-1999r. | 199,00 zł | 60,52 zł | 6,80 zł |

| | | | | | | |
|-----------|-----------|--------------|-----------|-----------|-----------|---------|
| 05-1999r. | 50,62 zł | 10.09.1999r. | 05-1999r. | 199,00 zł | 36,09 zł | 3,00 zł |
| 06-1999r. | 71,93 zł | 10.09.1999r. | 06-1999r. | 199,00 zł | 71,93 zł | 4,00 zł |
| 07-1999r. | 71,93 zł | 12.10.1999r. | 07-1999r. | 134,00 zł | 34,94 zł | - |
| | | 26.11.1999r. | 07-1999r. | 144,00 zł | 36,99 zł | 3,70 zł |
| 08-1999r. | 71,93 zł | 12.10.1999r. | 08-1999r. | 134,00 zł | 71,93 zł | - |
| 09-1999r. | 74,68 zł | 26.11.1999r. | 09-1999r. | 144,00 zł | 28,63 zł | 5,60 zł |
| | | 03.02.2000r. | 09-1999r. | 115,00 zł | 46,05 zł | 5,60 zł |
| 10-1999r. | 74,68 zł | 26.11.1999r. | 10-1999r. | 144,00 zł | 74,68 zł | - |
| 11-1999r. | 74,68 zł | 15.12.1999r. | 11-1999r. | 72,00 zł | 72,00 zł | - |
| | | 03.02.2000r. | 11-1999r. | 115,00 zł | 2,68 zł | - |
| 12-1999r. | 77,13 zł | 10.01.2000r. | 12-1999r. | 72,00 zł | 72,00 zł | - |
| | | 03.02.2000r. | 12-1999r. | 115,00 zł | 5,13 zł | - |
| 01-2000r. | 77,13 zł | 03.02.2000r. | 01-2000r. | 115,00 zł | 55,54 zł | - |
| | | 03.02.2000r. | 01-2000r. | 376,50 zł | 21,59 zł | - |
| 11-2001r. | 102,41 zł | 13.12.2001r. | 11-2001r. | 109,09 zł | 102,41 zł | - |
| 12-2001r. | 104,29 zł | 31.21.2001r. | 12-2001r. | 650,00 zł | 104,29 zł | - |
| 01-2002r. | 104,93 zł | 15.02.2002r. | 01-2001r. | 105,00 zł | 104,93 zł | - |
| 02-2002r. | 104,93 zł | 15.03.2002r. | 02-2002r. | 105,00 zł | 104,93 zł | - |
| 03-2002r. | 100,11 zł | 15.04.2002r. | 03-2002r. | 114,00 zł | 100,11 zł | - |
| 04-2002r. | 100,11 zł | 15.04.2002r. | 04-2002r. | 100,20 zł | 100,11 zł | - |
| 05-2002r. | 113,09 zł | 14.06.2002r. | 05-2002r. | 113,10 zł | 113,09 zł | - |

| | | | | | | |
|-----------|-----------|--------------|-----------|-----------|-----------|---|
| 06-2002r. | 113,21 zł | 15.07.2002r. | 06-2002r. | 113,21 zł | 113,21 zł | - |
| 07-2002r. | 113,21 zł | 16.08.2002r. | 07-2002r. | 113,21 zł | 113,21 zł | - |
| 09-2002r. | 108,86 zł | 15.10.2002r. | 08-2002r. | 108,86 zł | 108,86 zł | - |
| 04-2003r. | 142,35 zł | 09.05.2003r. | 04-2003r. | 142,35 zł | 142,35 zł | - |
| 05-2003r. | 142,35 zł | 10.06.2003r. | 05-2003r. | 142,35 zł | 142,35 zł | - |
| 06-2003r. | 135,17 zł | 10.07.2003r. | 06-2003r. | 135,17 zł | 135,17 zł | - |
| 07-2003r. | 135,17 zł | 11.08.2003r. | 07-2003r. | 135,17 zł | 135,17 zł | - |
| 08-2003r. | 135,17 zł | 10.09.2003r. | 08-2003r. | 135,17 zł | 135,17 zł | - |
| 09-2003r. | 137,39 zł | 10.10.2003r. | 09-2003r. | 137,39 zł | 137,39 zł | - |
| 10-2003r. | 137,39 zł | 10.11.2003r. | 10-2003r. | 137,39 zł | 137,39 zł | - |
| 11-2003r. | 137,39 zł | 10.12.2003r. | 11-2003r. | 137,39 zł | 137,39 zł | - |
| 12-2003r. | 140,50 zł | 10.01.2004r. | 12-2003r. | 140,50 zł | 140,50 zł | - |

Na ubezpieczenia społeczne:

| Okres | Kwota składki | Data wpłaty | Wpłata rozliczona na okres | Kwota wpłaty | Wpłata na należność główną | Wpłata na odsetki |
|-----------|---------------|--------------|----------------------------|--------------|----------------------------|-------------------|
| 05-2002r. | 65,04 zł | 14.06.2002r. | 05-2002r. | 65,04 zł | 65,04 zł | - |
| 06-2002r. | 65,04 zł | 15.07.2002r. | 06-2002r. | 65,04 zł | 65,04 zł | - |
| 07-2002r. | 65,04 zł | 16.08.2002r. | 07-2002r. | 65,04 zł | 65,04 zł | - |
| 08-2002r. | 65,04 zł | 16.09.2002r. | 08-2002r. | 65,04 zł | 65,04 zł | - |

| | | | | | | |
|-----------|----------|--------------|-----------|----------|----------|---|
| 09-2002r. | 65,04 zł | 15.10.2002r. | 09-2002r. | 65,04 zł | 65,04 zł | - |
|-----------|----------|--------------|-----------|----------|----------|---|

Na Fundusz Pracy:

| Okres | Kwota składki | Data wpłaty | Wpłata rozliczona na okres | Kwota wpłaty | Wpłata na należność główną | Wpłata na odsetki |
|-----------|---------------|--------------|----------------------------|--------------|----------------------------|-------------------|
| 01-2002r. | 0,12 zł | 15.02.2002r. | 01-2002r. | 31,00 zł | 0,12 zł | - |
| 08-2002r. | 0,16 zł | 16.09.2002r. | 08-2002r. | 3,00 zł | 0,16 zł | - |

Stan zadłużenia ubezpieczonej z tytułu składek, przy uwzględnieniu stanu dokumentacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na dzień 4 marca 2010r., wynosił 0,00 złotych (opinia biegłego sądowego ds. rachunkowości P. B., k. 280-315 a.s., stan rozliczeń należności z 06.12.2013r., k. 327-332 a.s., raporty stanu należności i pokrycia należności na 04.03.2010r., akta rentowe).

Od decyzji organu rentowego z 6 grudnia 2013r. A. K. (1) złożyła odwołanie (odwołanie wraz z załącznikami, k. 2-29 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentacji dołączonej do akt sprawy, obejmującej przede wszystkim dokumenty zgromadzone w aktach rentowych, jak również na podstawie opinii biegłych sądowych ds. rachunkowości A. G. (2) oraz P. B.. Załączone do akt sprawy dokumenty stanowiły podstawę ustaleń stanu faktycznego sprawy w przeważającej większości. Dokumenty zgromadzone w aktach organu rentowego, obejmujące decyzje uprzednio wydane w sprawie ubezpieczonej, raporty rozliczeń z należności z tytułu składek oraz inne dokumenty korzystały z domniemania prawdziwości wynikającej z art. 244 i nast. k.p.c., a ich wiarygodność nie została zakwestionowana ani obalona przez żadną ze stron.

Mając na względzie problem o charakterze rachunkowym występujący w rozpatrywanej sprawie Sąd w toku postępowania dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu księgowości na okoliczność ustalenia poprawności wyliczenia przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji oraz na okoliczność ustalenia stanu zaległości A. K. (1) z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za lata 1999-2003 według stanu dokumentacji na dzień 4 marca 2010r. z wyłączeniem należności objętych sporem przed Sądem Okręgowym w Katowicach w sprawie o sygn. akt XI U 399/09 toczącej się w związku z odwołaniem od dwóch decyzji z dnia 17 marca 2008r. oraz od dwóch decyzji z dnia 2 czerwca 2008r. i decyzji z dnia 17 grudnia 2008r. (k. 57 a.s., 172 a.s., 229 a.s.). W efekcie powyższego w postępowaniu sporządzone zostały trzy opinie, z czego dwie z nich przygotował biegły sądowy A. G. (2) (opinia biegłego sądowego A. G. (2), k. 70-88 a.s., opinia uzupełniająca biegłego sądowego A. G. (2), k. 180-188 a.s.), a jedną biegły sądowy P. B. (opinia biegłego sądowego P. B., k. 280-315 a.s.).

Za wiodącą i zarazem przesądzającą w sprawie Sąd uznał opinię drugiego z wymienionych biegłych sądowych, gdyż została sporządzona w sposób przejrzysty i jasny z logicznym uzasadnieniem wniosków i wyliczeniami, które w zakresie odpowiedzi, jakiej Sąd oczekiwał od biegłego, nie budziły wątpliwości – także stron procesu. W porównaniu do opinii biegłego sądowego A. G. (2), biegły sądowy P. B., którego opinię i Sąd, i strony zaaprobowaly, oparł przeprowadzone w opinii rozliczenie

i postawione wnioski na podstawie uzupełnionej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokumentacji, obejmującej m. in. raporty dotyczące pokrycia należności dla płatnika z 17 grudnia 2008r. oraz stanów należności dla płatnika

na dzień 4 marca 2010r. Z kolei biegły sądowy A. G. (2) w swojej opinii, uznał przedłożoną przez ZUS dokumentację za niekompletną, nieprzedstawiającą w pełni danych dotyczących rozliczeń dokonywanych przez organ rentowy w ujęciu historycznym. Biegły zwrócił uwagę m. in. na brak przypisu składek w postaci oficjalnego dokumentu organu rentowego obejmującego dane wskazane

w skarżonej decyzji, ustalone według stanu księgowego. W ocenie biegłego udostępniona mu dokumentacja miała bardziej charakter prawniczy niż księgowo-rachunkowy, a jej stan określił jako „fatalny” oraz odpowiadający „wersji roboczej”. Biegły P. B. dysponował z kolei obszerniejszym materiałem dowodowym w porównaniu do poprzedniego biegłego – choć wciąż nie takim, o jaki wnioskował - co przełożyło się na większy stopień dokładności jego opinii i zgodności z rzeczywistym stanem. Ponadto sposób sporządzenia opinii przez biegłego P. B. nie budził zastrzeżeń Sądu. Opinia miała charakter kompleksowy – biegły szczegółowo i rzetelnie, w postaci tabel, przedstawił swoje wyliczenia i wskazał podstawy w dokumentacji organu rentowego, z których wynikały poszczególne wartości. Ponadto dokładnie odniósł się do tezy dowodowej Sądu i udzielił wyczerpujących wyjaśnień w kontekście wskazanych przez Sąd okoliczności. Sformułowane przez biegłego wnioski były jednoznaczne i nie były kwestionowane przez strony postępowania, w szczególności przez organ rentowy, który ustosunkowując się do opinii biegłego w piśmie z dnia 31 maja 2016r. (k. 326-327a.s.) wskazał, że z tymi wnioskami się zgadza. Rozliczenia stanu należności ubezpieczonej wobec organu rentowego przedstawione przez biegłego w tabeli stanowiącej integralną część sporządzonej przez niego opinii były co do zasady zbieżne z rozliczeniami prezentowanymi przez ten organ w raporcie o stanie rozliczeń należności z 6 grudnia 2013r. Co prawda organ rentowy we wskazanym wyżej piśmie procesowym zwrócił uwagę na niewielkie rozbieżności pomiędzy raportem a rozliczeniami dokonanyymi przez biegłego, jednakże nieścisłości te nie miały wpływu na ustalenie stanu zadłużenia ubezpieczonej w zakresie wskazanym w skarżonej decyzji. Z tych też względów Sąd podzielił wnioski końcowe biegłego P. B. w całości i mając na względzie charakter sporu w rozpatrywanej sprawie przyjął je jako podstawę rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie A. K. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. z dnia 6 grudnia 2013r., nr (...), było zasadne i jako takie zasługiwało na uwzględnienie, co skutkowało stosowną zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r.

o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2016r. poz. 963 ze zm.) obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na terenie Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność. Jednocześnie zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 4 tej ustawy obowiązkowo ubezpieczeniem emerytalnemu

i rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają osoby fizyczne prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą – od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności

do dnia zaprzestania jej wykonywania, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Ponadto zgodnie treścią art. 36 wskazanej ustawy, każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych, natomiast osoba, w stosunku do której wygasł tytuł do ubezpieczeń, podlega wyrejestrowaniu z tych ubezpieczeń. Zgłoszenie do ubezpieczeń oraz zgłoszenie wyrejestrowania płatnika składek jest zobowiązany złożyć w terminie 7 dni od daty zaistnienia tego faktu.

Konsekwencją podlegania ubezpieczeniom społecznym jest obowiązek opłacania składek, co reguluje art. 46 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wskazując, że płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Nadto, stosownie do treści art. 47 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, nie później niż:

1) do 10 dnia następnego miesiąca – dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie,

- 2) do 5 dnia następnego miesiąca – dla jednostek budżetowych i samorządowych zakładów budżetowych,
- 3) do 15 dnia następnego miesiąca – dla pozostałych płatników.

Od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonej w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005r. nr 8 poz. 60 – dalej również jako o.p.). Składki oraz odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia i dodatkowa opłata zwane dalej „należnościami z tytułu składek” nieopłacone w terminie podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji lub egzekucji sądowej (art. 24 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Stosownie zaś do treści art. 32 w/w ustawy,

do składek na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i Fundusz Emerytury Pomostowych oraz na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, odpowiedzialności osób trzecich i spadkobierców, ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenie społeczne.

Zaznaczyć należy, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych, dokonując rozliczenia uiszczanych przez ubezpieczoną składek w spornym okresie oraz przedstawiając

te rozliczenia na koncie ubezpieczonej stosował przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1998r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, wypłaconych zasiłków z ubezpieczeń chorobowego i wypadkowego, zasiłków rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych oraz kolejności zaliczania wpłat składek na poszczególne fundusze (Dz. U. nr 165 poz. 1197 ze zm.), zmienionego następnie rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2008r. nr 78 poz. 465). Zgodnie z przepisami tego rozporządzenia Zakład Ubezpieczeń Społecznych dokonuje rozliczenia dokonanej przez płatnika składek wpłaty na koncie płatnika i zewidencjonowania danych na koncie ubezpieczonego za dany miesiąc kalendarzowy na podstawie deklaracji oraz raportów lub deklaracji korygującej i raportów korygujących, zgodnie z oznaczeniem dokonany przez płatnika składek na dokumencie płatniczym, o którym mowa w art. 47 ust. 4a ustawy, z uwzględnieniem § 3 ust. 4 i § 25 (§ 11 ust. 1). Jeżeli płatnik składek dokona w obowiązującym terminie wpłaty składek na ubezpieczenia społeczne, na Fundusz Emerytur Pomostowych, na ubezpieczenie zdrowotne lub na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych nieoznaczonej co do okresu, wpłatę tę zalicza się w pierwszej kolejności na pokrycie należności z danego tytułu, poczynając od należności o najwcześniejszym terminie płatności, z zachowaniem w ramach wpłaty składek na ubezpieczenia społeczne pierwszeństwa zaspokojenia należności funduszu emerytalnego i otwartych funduszy emerytalnych (§ 11 ust. 3).

Istota sporu w rozpoznawanej sprawie koncentrowała się wokół ustalenia stanu rozliczeń na prowadzonym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. koncie ubezpieczonej A. K. (1), jak również ustalenia, czy stan ten prowadzi do stwierdzenia, że ubezpieczona na dzień 4 marca 2010r. w związku

z prowadzeniem pozarolniczej działalności w latach 1999-2003 posiadała w stosunku do organu rentowego niezrealizowane zobowiązania w postaci zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, zdrowotne oraz Fundusz Pracy we wskazanym przez organ rentowy w skarżonej decyzji wymiarze, czy też nie. W ocenie ubezpieczonej Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydając zaskarżoną decyzję dokonał błędnego rozliczenia stanu jej konta i w konsekwencji w sposób nieprawidłowy ustalił istnienie zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek. Ubezpieczona zarówno w treści odwołania inicjującego postępowanie w niniejszej sprawie, jak i w toku postępowania, powoływała liczne argumenty oraz okoliczności, które w jej ocenie miały świadczyć o istnieniu po stronie organu rentowego nieprawidłowości, które z kolei prowadziły do ustalenia nieprawidłowo spornej kwoty zadłużenia. W opozycji do stanowiska ubezpieczonej Zakład Ubezpieczeń Społecznych wnioskował o oddalenie odwołania wskazując, że ustalenie zadłużenia zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy,

z uwzględnieniem dokumentacji, jaką organ rentowy dysponował oraz przy uwzględnieniu wpłat, jakie ubezpieczona dokonywała w związku z podleganiem ubezpieczeniom społecznym z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej.

Mając na uwadze konieczność przeprowadzenia rozliczenia o charakterze rachunkowym, Sąd doszedł do przekonania, że wymagane do tego są wiadomości specjalne. W związku z tym został dopuszczony w sprawie dowód z opinii biegłych sądowych z zakresu rachunkowości. Na żądanie Sądu biegły ustalał wysokość zadłużenia ubezpieczonej z tytułu składek na dzień wydania decyzji, czyli 6 grudnia 2013r., w oparciu o dokumentację rozliczeniową na dzień 4 marca 2010r. oraz z wyłączeniem należności objętych sporem przed Sądem Okręgowym w Katowicach w sprawie XIU 399/09. Jak wskazano już wcześniej, za wiodącą Sąd uznał opinię biegłego P. B., która została przygotowana w sposób kompleksowy i rzetelny, a w konsekwencji dała jasny obraz stanu zadłużenia konta ubezpieczonej. Należy również podkreślić, iż co do zasady obie strony procesu zgodziły się zarówno z wyliczeniami dokonanyymi przez biegłego sądowego, jak i ze sformułowanymi przez niego wnioskami. Niewielkie rozbieżności, na które zwrócił uwagę organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 31 maja 2016r., różniące wydaną w sprawie opinię i wyliczenia organu rentowego prezentowane w w/w piśmie, dotyczyły zaliczenia poszczególnych składek na inne okresy, jednakże nie miały one wpływu na samą treść wniosku końcowego biegłego, który organ rentowy podzielił, a zgodnie z którym stan zadłużenia ubezpieczonej w zakresie wskazanym w tezie dowodowej wynosił 0,00 złotych.

Biorąc pod uwagę fakt, że opinia biegłego sądowego P. B. nie była kwestionowana przez strony w części dotyczącej wniosków końcowych, które Sąd uznał

za istotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, w ocenie Sądu potwierdzone zostało, że decyzja organu rentowego w zakresie ustalenia istnienia na koncie ubezpieczonej zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek, nie była prawidłowa. Biegły w sposób jasny i precyzyjny, na podstawie dokumentacji obrazującej stan rozliczeń konta ubezpieczonej z tytułu składek, wykazał, że ubezpieczona w spornym okresie dokonała szeregu wpłat, które zostały bądź też, zgodnie z zasadami określonymi w/w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008r., winny zostać zaliczone na poczet składek za określone miesiące w spornym okresie obejmującym lata 1999-2003. Organ rentowy okoliczności tych nie uwzględnił, co w efekcie prowadziło do stwierdzenia istnienia na koncie ubezpieczonej zadłużenia w zakresie wskazanym w zaskarżonej decyzji. Z tych też względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że nie stwierdził na koncie ubezpieczonej A. K. (1) zaległości wskazanych w skarżonej decyzji, o czym orzekł w punkcie 1 sentencji wyroku.

Ubezpieczona w toku postępowania zgłosiła roszczenie o zwrot kwoty nienależnie uzyskanej w wyniku egzekucji, jednakże roszczenie to nie podlegało rozpoznaniu przez tutejszy Sąd Okręgowy w ramach postępowania zainicjowanego odwołaniem od decyzji z dnia 6 grudnia 2013r. Decyzja ta stwierdzała stan zaległości ubezpieczonej z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy, nie rozstrzygała zaś ani pozytywnie, ani negatywnie o kwotach uzyskanych przez Zakład w wyniku prowadzonej egzekucji. W takiej sytuacji Sąd nie mógł zakresem rozstrzygnięcia objąć tej kwestii, gdyż sąd ubezpieczeń społecznych w ramach swojej właściwości rzeczowej rozpoznaje odwołania od poszczególnych decyzji organów rentowych i to treść skarżonej decyzji wyznacza każdorazowo przedmiot i zakres rozpoznania oraz orzeczenia sądu. Niedopuszczalne jest więc rozpoznawanie merytorycznych żądań, które wykraczają poza zakres zaskarżonej odwołaniem decyzji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 13 maja 1999r., II UZ 52/99, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 20 lutego 2013r., III AUa 876/12). Inaczej mówiąc, Sąd jest związany treścią wydanej decyzji i nie może wyrokować poza zakresem objętym tą decyzją. Przeniesienie sprawy na drogę sądową przez wniesienie odwołania od decyzji organu rentowego ogranicza zatem przedmiot postępowania sądowego do okoliczności uwzględnionych w decyzji, a między stronami spornych; poza tymi okolicznościami spór sądowy nie może zaistnieć. Przed sądem wnioskodawca może żądać jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoje racje, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją, nie może natomiast podnosić argumentów w kwestiach, o których organ rentowy skarżoną decyzją nie decydował (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 26 stycznia 2012r., I UK 310/11).

Jak wskazano, organ rentowy zaskarżoną decyzją określił ubezpieczonej wysokość zadłużenia z tytułu nieopłaconych składek za lata 1999-2003, zatem przedmiotem postępowania sądowego w niniejszej sprawie było ustalenie, czy organ rentowy ustalił to zadłużenie w sposób prawidłowy czy też nie. Nie było natomiast przedmiotem postępowania dokonanie ustaleń, czy organ rentowy jest zobowiązany do zwrotu kwot uzyskanych w wyniku przeprowadzonego w stosunku do ubezpieczonej postępowania egzekucyjnego, gdyż kwestia ta nie była rozstrzygana zaskarżoną decyzją. Z tych też względów wniosek ubezpieczonej w powyższym zakresie podlegał przekazaniu Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. stosownie do dyspozycji art. 477¹⁰ § 2 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)